

Mərcanlı döyüşçünün son rəqsi

Yaxud ölümün acığına həyat eşqi

Boylu-buxunlu, şıq geyinmiş gənc doğmalarının xudmani bir məclisində həzin musiqi sədaları altında rəqs edirdi. Sanki qartal əngin səmada bir zirvədən o bir zirvəyə doğru pərvaz edirdi. Hamı ona diqqət kəsilmişdi. Bu, şahənə, kişiyanə rəqs idi. Həyat yoldaşı, körpə övladları da orada idilər.

Sosial şəbəkələrdə geniş yayılan həmin videoda rəqs edən gənc şəxs Cəbrayıl rayonunun Mərcanlı kəndindən olan Azərbaycan Respublikası Sərhəd Qoşunlarının baş leytenantı şəhid Elçin Əzizov idi.

Dostları xatırlayırlar ki, Elçinin hələ uşaqlıqdan gözəl rəqs etməyi vardı. Amma həmin gün o, xüsusilə bir böyük şövqlə,

idi. Yaxınları, ailəsi ilə telefon əlaqəsi saxlayanda çox nikbin əhvali-ruhiyyədə olur, zarafatından qalmır, narahat qalmamalarını tövsiyə edir, bayrağımızın tezliklə Cəbrayıl, Zəngilanda, Şuşada dalğalanacağını söyləyirdi.

...Azərbaycan Respublikası Sərhəd Qoşunlarının baş leytenantı Elçin Əvəz oğlu

görəndə gözləri yaşarmışdı. O, əmin idi ki, xalqımız yağı düşməni doğma torpaqlarımızdan mütləq qovacaq. Təəssüf ki, Əvəz kişinin ürəyi vəfasız çıxdı, qələbəmizi görmədi...

Dövlət Sərhəd Xidmətinin rəisi, general-polkovnik Elçin Quliyev Elçin Əzizovu Sərhəd Qoşunlarında xüsusi təyinatlı kimi şəxsən işə qəbul etmiş, bu bacarıqlı oğlının onun rəhbərliyi altında xidmət etməsini istəmişdi. Qəbul zamanı general ondan soruşmuşdu:

– Səni Azərbaycanın ən ucqar bölgəsinə xidmətə göndərsəm gedərsənmi?

Elçin Əzizov bir an tərəddüd etmədən demişdi:

– Cənab general, Azərbaycanın bayrağı harada dalğalanırsa, mən orda sevvə-sevvə xidmət etməyə hazıram.

Vətənin ərazi bütövlüyünü və sərhədlərimizin toxunulmazlığını bərpa etmək üçün xidmətə başlayan Elçin Əzizov tezliklə xüsusi təyinatlı kimi cəbhənin ən müxtəlif istiqamətlərinə ezam olundu. Ağdərə bölgəsində, Talış kəndi istiqamətində vuruşdu, daha sonra doğma rayonuna – Cəbrayılın Cocuq Mərcanlı kəndindəki Lələtəpəyə gəldi. 2016-cı ildə baş verən Aprel döyüşlərində göstərdiyi fədakarlığa görə baş leytenant hərbi rütbəsinə layiq görüldü.

...Baş leytenant Əzizov Elçin Əvəz oğlu Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamları ilə tərəfindən 3-cü dərəcəli “Vətənə xidmətə görə” ordeni, “Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin 95 illiyi” yubiley medalı, “Azərbaycan Sərhəd Mühafizəsinin 95 illiyi” yubiley medalı, 3-cü dərəcəli “Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə” medalı, “Hərbi xidmətlərə görə” medalı, “Azərbaycan Sərhəd Mühafizəsinin 100 illiyi” yubiley medalı, “Vətən uğrunda” və “Cəbrayılın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunmuşdur.

...Elçinin qürurlu rəqsi sosial şəbəkələrdə bu gün ən çox izlənən videolardandır və onu izləyən hər kəsin qəlbindən acı bir nida qopur: axı ölüm ona heç yaraşmırdı, gənc idi, böyük arzuları vardı...

Şəhid baş leytenantın könül verib sevdidiyi xanımı Sevdə Orucova bu yaxınlarda telekanalların birində müsahibəsində ürək ağrısı ilə dedi ki, həmin lenti izləyəndə Elçinin cismani olaraq həyatda olmadığını unudur.

Ruhu şad olsun!

Məsaim ABDULLAYEV
XQ

ürəklə oynayır, bu rəqsi ilə ölümün özünə belə meydan oxuyurdu...

O xoşbəxt anlarda bəlkə də heç kimin ağına belə gəlməzdi ki, cəmi bir neçə gündən sonra 44 günlük şanlı Vətən müharibəsi başlayacaq, elə həmin gün gənc zabıt doğma torpaqlarımız uğrunda ölüm-dirim savaşına atılacaq, komandanlığın bir-birindən məsul tapşırıqlarını hünər və cəsarətlə yerinə yetirəcək və acı təəssüf ki, müharibənin 16-cı günü sinəsindən ağır güllə yarası alaraq gözlərini əbədi yumacaqdı...

Elçin Əzizov bütün varlığı ilə inanırdı ki, müharibə xalqımızın parlaq qələbəsi ilə bitəcək. Onu ancaq irəli getmək, düşməni geri oturtmaq, məhv etmək, torpaqlarımızı düşmən tapdağından qurtarmaq düşündürürdü. Çox şən, həyatsevər insan

Əzizov hər bənətinə öz arzusu ilə seçmişdi. 1993-cü ilin avqustunda ata-baba yurdu Cəbrayıl rayonu ermənilər tərəfindən işğal edilərkən cəmi 5 yaşı vardı. Ata-anasının, doğmalarının ağır məcburi köçkünlük illərində nələr çəkdiyini öz gözləri ilə görmüş, qəlbində düşməne qarşı sonsuz bir nifrət alovlanmışdı. Ürəyində min kərə “Düşməndən qisasımız qiyamətə qalmayacaq!” demişdi.

Elçinin atası, Vətən müharibəsindən bir neçə il əvvəl dünyasını dəyişmiş Əvəz Əzizovu yaxından tanıyırdım. Qeyrətli, təpərli, dostcanlı kişilərdən idi. Rayonda tikinti idarəsinin rəisi vəzifəsində çalışırdı. Amma əlinə silah alıb Cəbrayılın Hadrut ilə sərhəd kəndlərində hamı ilə bərabər keşik çəkirdi. Əvəz müəllim oğlunu ilk dəfə hərbi libasda